

[Miljøministeren]

er måske bekendt med, at et af de skrappeste initiativer, der nogen sinde er taget på forureningsbekæmpelsesområdet, var forsøringsprojektet, startet af de fem nordiske miljøministre, til ti miljøministre i Canada, til atten i München og, inden et halvt år var gået, til 21 underskrifter i Helsingfors inden for en 2½-års periode.

Jeg kunne godt nævne mange andre ting med hensyn til, hvad jeg forstår ved nordisk samarbejde på dette område. Samarbejdet bilateralt mellem Sverige og Danmark, som jeg har omtalt, er også et vigtigt stykke nordisk samarbejde, også med Sverige og Norge om Nordsøen og endelig med nordiske kolleger i Østersøkonventionen.

Jeg vil godt slutte af med at sige, at jeg sandelig også ved det nordiske miljøsam arbejde forstår det, der skete i Oslo for 14 dage siden, hvor Nordisk Miljøministerråd vedtog at antage slutkommunikatet fra parlamentarikernes forsøringskonference i Stockholm som ministerrådsforslag.

Formanden:

Hr. Bjørn Westh har ordet for en kort bemærkning. (*Uro i salen*).

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg forstår godt irritationen hos Folketingets medlemmer, for det er i virkeligheden beklageligt, at vi i et folkestyre har en regering, der selv efter en debat, der har været adskillige timer, ikke ønsker at svare på spørgsmål. Jeg synes virkelig, det er beklageligt.

Det er en alvorlig sag for landbruget, at kvælstofforbruget skal bringes ned med 100.000 t, hvad regeringen har fastslået. Regeringen har selv sagt, at den har nogle overvejelser om, hvordan det skal ske, og vi spørger i Folketinget: hvordan har regeringen tænkt sig det skal ske? Vi har spurgt om det i flere dage, men kan ikke få noget svar på et for landbruget så alvorligt spørgsmål, som måske er mere alvorligt, end de fleste her i salen forestiller sig.

Landbrugsministeren har været ude i sidegangen og har måske ikke hørt spørgsmålet, men nu er hun her: hvad har landbrugsministeren tænkt sig at bruge af styringsmekanis-

mer for at få forbruget af kvælstofkunstgødning nedsat med 100.000 t?

Hvis landbrugsministeren ikke vil svare nu, fjerde gang spørgsmålet bliver stillet, er det enten udtryk for despekt, manglende respekt, for Folketinget eller for folkestyret eller udtryk for, at landbrugsministeren ikke kan svare, og så er det utroligt, at regeringen kan vedtage en plan, den ikke selv kan forklare og besvare spørgsmål ud fra på et så afgørende punkt. Den tredje mulighed er selvfølgelig, at landbrugsministeren i virkeligheden ikke er enig i kravet og derfor dukker sig.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg må sige til hr. Bjørn Westh, at jeg præcis svarede på det spørgsmål i mit sidste indlæg. Det er først, når dette dagsordensforslag eventuelt er vedtaget, at vi kan begynde at vælge styringsmidlerne, for det er en ny opgave, der stilles regeringen, når det bliver vedtaget.

Formanden:

Hr. Bjørn Westh har ordet for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Må jeg citere fra miljøministerens egen plan af 28. oktober:

»Der vil nu blive indgået en aftale med det samlede landbrug om, at landbruget selv gennemfører denne reduktion.

Såfremt denne målsætning mod forventning ikke holdes, vil det være nødvendigt at tage andre styringsmekanismer i brug for at begrænse forbruget af handelsgødning.«

Det står på side 5, nederste afsnit. Forhandlingerne er ikke lykkedes. Det har ministeren selv oplyst her i dag. Hvad var det så, man tænkte på, da man skrev det her?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Må jeg sige til hr. Bjørn Westh, at jeg jo netop har meddelt i dag, at disse forhandlinger ikke lykkedes. Nu stilles der yderligere opgaver. Nu bliver det op til regeringen, som jeg klart har fortolket det radikale forslag, at finde ud af, hvilke styringsmidler der skal til for at reducere udslippene til det halve. Det